

“Η οκνηρία είναι εντελώς αντίθετη με τη φύση του ανθρώπου”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Για να δικαιολογήσει την οκνηρία του ο οκνηρός άνθρωπος δίνει έμφαση στις δυσκολίες και τα εμπόδια του εκάστοτε έργου και τα μεγεθύνει υπέρμετρα.

Αν κάποιος τον ενοχλήσει, θα πει ότι όλο το χωριό τον ενοχλεί· αν ακούσει τα φύλλα να θροίσουν, θα ισχυριστεί ότι δεν μπορεί να πάει στην εργασία του γιατί έρχεται καταιγίδα· αν ένας λαγός σταθεί στην αυλή του σπιτιού του, θα πει ότι ήταν λιοντάρι! Όλα αυτά για να μη φύγει απ’ το σπίτι και να καθυστερήσει να πάει στην εργασία του.

Η οκνηρία είναι εντελώς αντίθετη με τη φύση του ανθρώπου. Η φύση του ανθρώπου είναι ενεργή και δραστήρια· η φύση του ανθρώπου αναζητά την ασχολία, την εργασία, τη δημιουργικότητα. Η οκνηρία είναι ασφαλώς σημείο διαστρέβλωσης της φύσης ενός ανθρώπου.

Το πόσο φοβερό πάθος είναι η οκνηρία φαίνεται από το γεγονός, ότι ο ενεργητικός άνθρωπος δεν θα φθονήσει ποτέ τον οκνηρό, ενώ αντιθέτως ο οκνηρός φθονεί τον ενεργητικό· αντίστοιχα, ο νηφάλιος άνθρωπος δεν φθονεί τον μεθυσμένο, ενώ ο μεθυσμένος φθονεί τον νηφάλιο.

Ω! Κύριε, αεικίνητε Δημιουργέ, σώσε μας από τη θλιβερή και εφάμαρτη οκνηρία,

εξαιτίας της απομακρυνόμαστε από την πρωτόκτιστη φύση μας, από τη δική Σου Εικόνα και ομοίωση.

Ω! Κύριε και Δέσποτα του παντός, έμπνευσέ μας με το Πνεύμα Σου το Άγιο, το αενάως ενεργητικό και χαροποιό.

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο “Πρόλογος Της Αχρίδος, Ιούνιος, Σσ. 216-217, Εκδόσεις Άθως, Αθήνα 2014.